

Viljinn.

Utgefandi.

Lestrarslag Múklabey.

Ritshjóni. Hognús frá Gistlósum.

7. blöð.

1931

Viljinn.

Utgefandi
Lof. Mobs.

Pitshon. Ragnis Kr. Gieslon.

I. blod

1931.

Motto.

Först þú vel með Vilhams
veiga söl og halsinn,
þegar þú mátt þyggja
þá eint hvern um fringisinn.
Lát þu hann ganga greitt.
Spjör honum sparid lígi
svo sprakur verda mægi
og unum oss öllum veit.

Efni:

Til lesanda. H. H. G.

Ósmótt - Kvæði O. J.

Minningsor O. J.

Smalri

Lungnaprest G. B.

Tilvaru Skáni og Norsku bændena G. B.

Skáldis sifur. Kvæði. M. P.

Þogguvisur. Kvæði. M. P.

Uthvagnsfrilla ritsh.

Þólpautg. i Englandi. Einkennil. bordagi.

Lialdgafor viðbrædur. Svorti skóli

Indlands ræðslufnan.

Til lesanda.

Í fyrsta sinn í þessum vtri hefar
nu „Vilhim“ göngu sína til þess að hella
upp í Rummingsjöna og síðja upp fonna
vinóllu. Þenur hönn að þess síu erki
búnað að gleyma þorum um þá, enda
þótt nokkur langur tími sí lidinn
frá síðustu samfundum hönn veit að þú
sinn liggur um veit, sem höft hefur á sí
gestoissu og allt þannan ís landnáms
líð, 96 þarðanda byggðe skólom þann
í Yli Kolum yfir Olmanno og, og 99
hvirjum þeina 18 að gart. Þar hönn
veit að um þú lífs sí veit. i bojostum
manna, og getur með óneju leikur um
með skáldinu

„Sinn óglögt þú oft hefur lalat
hvert aflogsi þinu þú þeina i vest.

og hjó þú var hjóstat þótt alit
x höfði öldrei skilning á veitningu þú."

Med þessu i huga legges "Liljinn"
í stad og bytt hvar vetna við hinum
bestu viðtöku.

Tilgangur hans x heim þann og
élar þv. Hann vill veita mormum
ónæju stund með þú að sarkja þú þeim,
seja þeim tíðindi, þá veit þú þú slökku
eða sýnna líf þú, og spjalla þú
þú um landsins gagn og nauðsynjar.

Í öðru lagi óskar hann efti að
vinna þill. mormo og þinnar þraut
þann vill stjato stjólshúsi þú
þvija ríttilega hugun, sem þonum
x þvía þvija, taka þona til fósturs
þvinda þana og þvía að þvini
efti mátt, og þvía þvía til
sigurs of andit x.

Þú sem of x líf þvissum vtri

þvissu veit sál og sumas, og vorkun
þvissu þvissu mormo hord þvissu
þvissu. En við eigan þvissu þvissu þvissu
langann vtri eftilvill með þvissu
þvissu og þvissu, þvissu gjevast þvissu
þvissu þvissu og þvissu, og þvissu
þvissu, eða þvissu þvissu og
þvissu þvissu. Þvissu þvissu þvissu
að stjegg þvissu þvissu mormo. En
þvissu í þvissu stundum vtri þvissu
þvissu vtri í þvissu þvissu og þvissu
þvissu, eða þvissu, og þvissu
þvissu og þvissu þvissu þvissu
þvissu veit þvissu þvissu að þvissu
og þvissu þvissu, þvissu mormo
þvissu, sem þvissu þvissu
þvissu til þvissu að þvissu og þvissu.
þvissu þvissu vtri þvissu þvissu
þvissu með þvissu að þvissu þvissu
og þvissu þvissu og þvissu þvissu.

Hom veit at hvi dýgast óskulst öfl,
sem gatu umrit at þvi at gjöra lif
í lítluu, fegurru, og fullkomnu, og
mammisins atfins vöknud til vitundar
um þau, og londa at nota þau, þessi
öfl vill hom beya ís ledingi og fá þau
til at starfa.

Í stultu máli. Viljinn atlos at gjöraast
quellgroftas-maður, hom atlos ís
at grafa eftir quilli ondans, vísa
mómmum á þat, þenna þeim at þetta
þat, meta þat, nota þat.

Viljinn hefur nú gengid hvi um
veitina vor þeim tugum ára.

Hom vor gefinn út fyrst árið 1898
sama á og. Lestsosfelag líttla bójars.
vor stofnað. Blómastein hans voru
fyrstu því ósinn. Þá vitudu í hann
þvi Þjórn þraf Jónsson. Baldvin Þregines.

Gíli Þjórnsson, Jónas Jónsson, og Baldvin
Styfan og Þorkelgur Jónsson, ósamt önnurum
flésum. Á þeim tíma veidist hofa veit
veiri andleg vaktning fjós og lif eftir
hugum mómma en nú st. Þjórn þraf, og
Baldvin, vitudu fróðlegar og lærdómssíkar
greinar í Viljinn, en Gíli og Jónas fleyptu
hita og fjósi í bláid með skaldskap og
grasku lausni fjöndri; en í þvi sambandi
míma ó. Félagssímu Gíla, sem næstum
hvor móður þunni í sítínni ó þeim tíma
og vakti ósart hlátur og gaman.

Þi voru þvi bróður þregdilega ritfórnir
Stungu ósart í Rýlunum, þor sem þeim
færst líttvort óbító vant, og hófu lag óst
þenna ódrum ó set út í ritvöldum.

Styfan vor hagarður í besta lagi, og glata vnt
ól, lins og margis góðs ódengis í þvi daga.
Baldvin vor þi bindindis maður í fæðara
lagi, og hnyllt ósart at Baldvusi jarl.

hvat ser samt at þú at hann fann
honom þessu samarlet i himni
þú, utan yst og mest undi molder-
fontinu þor hitast x þal þiost

Litast þygar þú slatu ulla, sem og
vni vor til, þú þal þu x og þess
besta þinn, og gled þu i öllu þess.

þú hann nú i tímum þess odit ad i þess
nesni og stóð, þú þess þess þess, sem
þess þess þess þess þess ad meto!
þess þess x þess þess þess þess.

þú sem aldrei óþyggur
at þess þess þess þess þess,
þess þess þess þess
þess þess i ritstjórn.

Baldur vor þú ritstjóri þess, en þess
held og hann þess þess þess
þess þess, þess þess þess ad þess
þess þess þess þess, þess þess
þess þess þess, þess og þess.

öldungum. En vor haldin sam þess
i þess i gamla daga, vor hann ad þess
þess ad þess, og held sig þess i gamla
þess þess.

Þú x nu vist þess ad þess þess
it of þess. Þess þess þess þess
þess þess, þess x ad þess þess. Þess þess
en þess þess þess, en þess þess x
þess þess. Þess þess þess þess
þess þess ad þess þess þess, þess
þess þess þess þess i þess, þess
þess þess þess þess. En þess
þess þess og þess þess, þess þess
þess þess þess, þess ad þess
þess þess þess þess þess

Þú enginn þess x i þess, ad þess þess
þess ad þess þess ad þess x þess þess.

þess þess þess þess þess
þess þess. þess þess þess þess
þess þess þess þess x i þess þess

Of þann hys föstrat möga heilbrigða
og djörfa hugsun, sem ad likindum hys
gröfist og gleymt, of þann hys ekki
led henni hal: ö sidum sinum

þess og þat sem þessum hys get. Hvat
hann ö eftir at þess, og auðrítat hult
framtíðin þess þann dóm i skaut: sínu
hvort mark miðinu þess öst öst ekki:

En síu og skilgreindin, at þessum sinum
nos þann þess aðins, at menn þess
ekki ö liti sínu, heldur stjörju útgöfuna
of fremsta megin. Þat og þess maður
þess at menn sendi þess i blóði, og
of þess ö ykkur þess gáta at
lata síu hvort of þess östna. Vít þessum
Enginn þess at öst ö þess hitþundru
öst þess liti. Þess vitanings þess
þess at öst ö þess vitanings
þess vitanings þess öst östna
og vitanings þess östna, þess vitanings þess

östna og þess i framtíðin þess
sem östna ö.

Nú ö þessum og síu östna östna
vitanings, at vitanings vitanings þess
östna, og þess þess til þess at
standast þess östna. Vít þessum
östna ekki östna þess og östna
of vitanings vitanings, östna östna
þess östna östna vitanings östna i
vitanings vitanings östna. Hvort vitanings
östna vitanings. Östna og vitanings östna i þessum.

En of östna vitanings östna vitanings
östna vitanings, þess vitanings östna vitanings
og östna vitanings þess, sem östna þess.

Ög of vitanings vitanings til þess at þess
östna at þess, sem östna þess i vitanings
östna og vitanings, og vitanings östna
östna östna og vitanings vitanings
östna, gáta vitanings vitanings vitanings
östna vitanings, og vitanings

fyrir marnafót voru kemir oss á tölur
himna bettu þjóta.

Bakur, blóð, timarit og útrorp,
nu helstu menninnger lindis, sem
við vitum morn amsum af, og blóðumun
er nu þannig forit nu í timum, ad þau
þetta spila er betu, sidmanning voru þime,
Sömu sögu mio seja um skaldsige-
suelit og jafnvel einstök tima-rit.

Viljum veru líklega ad seja sig
til einhverj þessara flokka sem hann
gæ: övulau tidora sine. Ad vinu birt
hann ekki vid ad veru meiu slov veldi i
andans heimis, eru sidmanningur fornuðs.
Hann gæ sig ónoydom meit laga vserinn.
Þessum veru ekki stjladur horu en þat,
ad hann gæ: övul einum lillum stini
af veji þjóðarinnar til framc og fullkomnum.
Sakur honum þat er hann ónagdur
þá hefur ekki verit umrit til ein þis

En til þess ad si von meigi satast -
þessa allis góðis drangis ad leggja honum
lit.

So ástos "viljinn" öllum lesendum
sinum. Gledilegra jóla, og heilbrigði
og lífsgleði í Romandi öri

Magn. K. Gíslason.

Vornott.

Þú bjarta vorriott blessuð veru
meit blida vi og fridim þinn,
mei samo em þá svolan & lu
þú sefar æton huga minns.

Þú sefar þina vangi mjúka
so vinaleg um barnit þitt,
og latuð bleinn litta skjúka
sem lífa þams um höfud mitt.

Mig langar umþá einu sinni
að eiga með þér næstisfund,
sem aður fyr í dasku minni
eg umþá leita þinn í fund.

Það getur mög ein minning veitnað
af mí eg njóta hvíldar þess;
eg hef svo lengi ljósinu salknað
og lengi beidit eftir þér.

Og þú ert alveg eins og fortum
og all þinn sama lífsamátt,
en eg ert beidit í ondu og ortum
og á til gleði föll og smátt.

Nú þú borgir hundar hóos
sem hugur fortum byggdi minni,
Með þangi stjórta voris jáar
eg varpa mér í fadminni þinn.

Þú ert draumur minn sé máður
eg með þér gleimi rúmi og lit,
ó lettum þangjum eins og áður
eg inn í drauma heima lit.

Það leggur yl frá blátt og blóm
sem breiða ljós á hugans eliz,
Og þess í þinum helgidönni
eg hef fundit sjálfa mig.
Elina.

Minningar.

Það eru komnar göngur.
Þessi vort verkja þara minningar
huga minum, og áður en eg veit af
hefi eg dreint mig inn í löngu
lífinn tíma.

Eg ert ostin unglíngur aftur heima
í ostudalnum minum. Það ert surmu.

Þegar morgunin í 22. viku sumars
linnið gangna sumardagurinn.
Þeir & þeir, loftið haint og heitnamt,
dala þyngin djúp. Nú er föu ornt yfir
af sumars fuglum, þeir eru lagðir á slati
til hljóði landa, aðeins heyrir einstaka
líukvæð.

Fin og engi er bleikt, á efstu fjalla-
hjúfum sést snjó.

Á hláinu standa hestarnir, þeir eru
þó að hafa þá vel járnata undir
göngum og settis.

Við krakkosni höfum lengi hla-
kkað til þessa dags, þeir í Kröld
deitar kvæði og sungu, og fjós
á ferðum. Nú þurfum við ekki að
hugsa lengur um heyrkapinn,
seinasta heyrir vos bundin inn í gort,
og þú okkur þessi gaman að slá
og valka, & þú gott að vera laus við þat.

Nú þarf margt að gera í dag, sópa
bainn vel og vandlega, og þeir bót-
stofuna, þeir enginn tími vor til þess
í gort, þá þurfti að fletja heim þof,
og þerja heyrir.

Nú þarf að brenna þessi þeir
sjálfþagt er að allis gangna menn
fái þessingur. Þat þarf að súa út
syrublöndu í blitrefötum og setja
þor á bekk í þegar dýrunum og fl.
og fl. þarf að gera.

Við krakkosni sum altot að
horfa út veyim. Skyldu þeir ekki fara
að Roma. Þat þykir að ríttara.
Nú kemur einhver á hädina, einn,
þeir, þeir. Við flötum okkur inn
til mömmu að segja henni líkindin,
en okkur til mestu furtu fagnar hún
þeir ekki eins mikil og við.
Við fösum aftur út, þeir menn fara

hagft og við heyrum þá ekkert kveða
eða synja. Þeir eru roskna og eru
ekki með min ást. Einn þeirra er
Jón á Höskuldsslóðum, sem okkur syst-
kynnum þyris svo vant um, þú hann
er svo góður við okkur, kemur oft
með Kerti og hann fær okkur að gjöf.

Þeir spilla af hestunum og flýta þá
í hoga, leisa hnaðspoka frá hndkka-
unum, spyrja hvert þeir geti fengið
að sitja inni meðan þeir fái þá bita,
auðvitað er það velþomið þeim og
vísar inn í gömlu badstofuna, hún
er hún stöggöf á lengd, og þar sofum
við systkynin vanalega, en nú eftir-
látum við gangna mömmunum hana,
það sem hún er, sjálf atlum við
að búa um okkur á gólfinu í húsinu
líjó þobba og mömmu.

Nú er orðið dimt. Við heyrum hófodyn

bláadan við kvæðskap og söng. Fallegur
vitur er kvæðna. Kvæða lögin best mála
þá fjöllum og ömurum best langt í
Reöld Kyrdinni. Nú fer að þrengrast,
alltadar og fullt af mönnum og hundum,
þú auðvitað vill hvers hófa hundinn
sinn vísam. Allur þeim er fullur,
en mest er þrengrin í búinu þú
þar drekka allis Koffi, og ekki er veit
að fórast um þá ekki hófi allis fína
stóla til að sitja á. Það er spjallat
og hlegið og kvæðið. Allis er fjalsis,
og þú eins og félagskapan bindi alla
samon. Ad vísu er einstakka mædur
drulekinn og þá stundum nokkurt hóor
og við þá sum við kvæðarnir hvald,
en það er eins og það sé þegjandi
sam Romulog allra að stilla til fridar
og allt gengur vel. Sumir segja sögur
frá gömlum gangnaferðum, sumir hófa

Kemist i hann Krappann á Ríkkadal
þas sem valla eta saudu þas nor þri
þuin að vinnu þá, eta þeis hafa
lent i hvið og vilet. Öllum Þróttunum
þinst þeða segluleg afintyr, en mest sum
vít þi hviðin af Þróttunum og fellegru
vísunum sem víð heyrum. Sumis ystja
og sumt af þri x nú serna og serna.

Þingi menninnis hafa knifa Raup
vís Raup og stundum hvið Raup.

Þat lítes á Róldin, en þat x eins og
engum dett i huz að fara að sofa.

Einstantu gamall maður minnist þi á að
viltu sé að fara að leggja sig, en þá x leitt
leg og viltu viltu lílet þri að fandi sé að sofa.

Þetta þegar viltu x lílet á minna
x fandi að huzta til að sofa. Þá eru
þessar inn seidingsstofur og bliddar
á gólfid i þessum, enn viltu sé
þas blid víð blid, og svo andvilt þat

sem kemist i súmin. Þugga hafa vilt
telnis vís, en þi x þafandi loft, en þas
x vilt vilt að vilt þess.

Vít þrakkarnis hviðrum öllum á gólfid,
og sum samast að segja þein að sofa þi
þi öllum afintyrnum og þingnum.

Ser hljódnar vilt. Vít lídum inn á
lind doaumorma. Kóllin þeids þeju
þina vilt dolim, og þeis minnum vilt
þrefta til að mata þarandi þeju.

20. sept. 1931.

Olina Jónsdóttir.

Smaltri.

Þinu þinni vilt þi á þe, þeim
þom þar þe vilt þam.

Allom þogim vilt þau að þagat
vit af þinum þaglegu þóðum,
og þi þas stundum vilt þon-
þagat. En á Róldin

þegar að dæmingja hjónin
vöru hölluð í sama suminu,
og fundu hlýjuna hvet af öðru,
þá gleimdist dögurþrasid, og þau
vutu seglulega góð hvet vit
omast, og vutu ásta-salurn or
eins og vöru þes.

Spauzsamur vörungri felli
um samkomulagid og kvod vöru þessa.

Staldu þótt um stöit og þess
skundum allt að glima,
vutu þau af sejum dög
eftis hólta tíma.

Gomul vísa.

Liljas þrumum hvítum þjól
Bladdos umma bjosna,
blinstitur summas síta sol
vöru munninn vörma.

St. 9.

Lungnapestin.

Nú nýlega heit Dungal
lekrir fyrirlestur í útdarpinu
um lungnapestina. Hann hefur
eins og kunnugt er verið að sam-
saka hana nið á undanförnum
árum, og fundid upp meðal vid
hemu, og er það nokkð sem hólasty-
ing, eða innspaurun, og góðis vel.

Eg var að reyna að selja á mig
það helsta sem hann segdi, því
eg fel naudsyn fyrir allkur þessu
að vita afviltid um veikni þessa
þes þer á eftir það sem eg man
nið fyrirlestri Dungal.

Eins þinni veikinna vöru þau, að
þess missir kindin sína góðu onaf-
lyst, stur drom, og heitir fljótlega
að taka nema stöa og stöa

hætti svo alveg, stendur utanorð
högum og hengir niður háfúð
Sé veikni mögnud dæfð kindin
á fyrsta sálavörningu, en sé hún
veg, gelur það dregist í 3 til 4 daga.

Veikin er lungrabólga ástamf
blæðingum, og er það eitrunin,
sem drepur, en ekki bólga sjálf.
Lungu dauða kindar eru með
dökum flekkjum, en þun er það
með lungu sem með veldur fyrri
bólgu. Þó sem bólga er í
lungu, veldur það hardara og
þjálkara, skerit haglega með hrip
í þunnar flýsar, en heilbrigð lungu
skerit illa.

Éf skerin er afurðilíf flýs er bólgu
lungu, svo sem einis og lilla fingurs
-mögl, og lástir í vatni, þá verður
hún, en heilbrigð lungu flýsar.

Þú það er full af lasti
Bygghimnan á lungna pestur kind
þapar einum gylva, og sest gul
slökja innan við hana. Gallid
skelpan og þend út, og lifir þetta
mikil.

Ekki má blanda saman orma
veiki í lungum og þessari pest, það
er alveg áskilf.

Orma hreidrin eru aðallega afkast
í lungum, og sjálf sem ljósleiki
flennir upp hleypti, og limst það
ef stökkið er um lungu.

Orma veikin veldur uppdrætti í
kindinni og er þú langvarandi.

Dungal segir, að margur þorsfellirinn
ad vorinu, munu hafa slafad frá
lungna orrum, en ekki þorsfellirinn
og er það hreint ekki áskilf.

Þetta kemur fram við það, að

ad veika kindin hneras eða háttar
rennur þá slími úr næsum hennar
sem fullur er af baktería þeirri er
veikinni veldur, þannig berst veikin
aðallega milli kinda

Baktería þessi er mjög skammhúf
því illa hita en af keldu.

Dungul telur að þú geti smitast á
gjalli eða haga, og heldur hann að
sumar kindur beri lengi í sér stóll-
-kræfju, sem sýklabærar sem kallað er.
Þess vegna geti þú gætt uppá
þejum þá í nokkurn fjárlegð sé
þá þeim heimsilung hvar þeirri
hefur gengið, ef samganga fjárens
eigi sé stóll að sumrinu.

Liða smitunin hefur telur hann
af þú, þáll samir mætur kindi hefur
sjúkt og heilbrigð þú, ef heilbrigða
þér er gefið þú, og fjármóðum

se' i' ulangfir-slopp, meðan hann
gefi sjúka þér.

Þú getur geti að nýs þér stóll kræfju
í fjárhúsi, þú þar eru mjög mætur
þú veikinni

Taka skal þú þá fjármóðum og þóð
sýklis, hafa þóð ekki innannar
heilbrigð þú. Ekki má láta sjúka
kind í fjós, þú ekki er ugglanef
með, að þú geti tekið veikina.

Best er að gefa sjúkri kind ný-
mjólk og hafna eyði

Liða vörn við þess þessu, telur
Dungul bárustringu-úr sprautu-
með efni þú er hann hefur fundið
upp; Er efni þetta buið þú er
lungum kindu er þú hafa úr
lungraþess, og er nokkur helmingi
skerri skambur í kind, en við
bráðþess bárustringu.

Þeir þu getu drepist fyrir eftir að
biud þu að báluseta, þu meðalid
verður ekki fullkomalega fyrir en
eftir viku tíma.

Nú hefur Jungal ekkert af þessu
bálusetu, og biud þu mér
að senda þu langa ef þu meiri
þu í þessu þessu, en ekki
meira langum vera eldi en
virkumul þegar þu eru þu
þu hans, ef þu verda eldi
eru þu öryg.

Það er að sendingu þu
þu þu

Þetta er man en ekki í þessum
þu þu, enda þu ef aldrei
verid þu minn þu, en ef þu að
þu þu þu þu þu þu þu
þu þu að vika, um þu þu.
Lisli Þjórsson.

Þessu þu og
þu þu.

Þu munid æll eftir þu
þu. Þann var ekki þu
þu þu þu þu, að þu
þu þu þu þu þu en
að þu þu. Þu þu
þu þu þu, að þu
þu þu "Ekkert þu".
Þu þu þu þu, þu, að
þu þu þu þu þu þu
"Þessu" þu þu
þu ekki að þu þu
þu þu annara manna
þu þu þu þu. Þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu, þu þu þu þu.
Þu þu þu þu þu þu

heir færing orð, sem höfð eru
eftir hinum.

„Eftir vandað fjandæm ekkert
um, þvad æt vísindi segja.

Það er sálin sem gengur,
en jörðin heitist ekki tilveru.

Nú er það komið fram, að
Stjarni er ekki einn um
að hafa þessa skotum.

Í úrvarpinu var þess getið
máðal útlenda frella og þátti
seta miklum tíðindum, að
Skoskir bændur í einu skóla
hefði þar, meitudu að láta
börn sín í skóla, og báru þá
fyrir sig, að þeim væri þennan
þar ýmisleg villega svo sem
það, að jörðin væri í lögun sem
Kula, og gengi í kring um
sólina. Þettað væri alrangt

jörðin væri flöt og miðdepill
heinsins, sem allmannið snerist
um, þvi til sönnunar vitundu
þeir í orð Biblíunnar.

Mál reis útaf þessu, en miðist
þess enn ekki kemur.

Quemig svo sem þessu reidi
af, vil eg láta þá sjást þess
svorá fvitlu, að æt þessum
ekki að setja þessa heinsins
til Skoskanna, þar sem við
höfum allmannið sem heit
þessu sama fram, og það löngu
á undan þeim. Ad vnu si þessi
Tilvæn - Stjarni ^{erri} þessu sem
sönnunargagn, en þvad um þá.

Þann þvad þessu miðida manna
uppis með þetta, og þvad getur
sögnun þess onkils vridi þá,
þann að vnu þessu Island

fram þíðinni, hær veit nema þú
júðgildi þú, að Leifur heprú þann
Ameríka, eða þorstein sumarsamur,
þú get vel myndast mér, að þjáni
þarfaín hafi ekki verið sérlega
biblíufríð, þetta er margis aðrir
og þú ekki getst vitnod líf þannar
er kannað gamla oruparkinn.

"Salin gangur tína líd, svo sem
gud band þennu. En þíðinn víð!
Þresturinn hlýtur að kanna biblíuna
þú nót utan bókar, og getur þú
þrátt oss um, hvar þú stendur,
virkjandi þessu atviki, og er veif
að þann munu þúlega gjöra þá,
er barna þeimaraunur er best, að
þara varlega, og þeimna sem minst,
um smuning jafna og þyrstóðu solas
meðan þúvíð þessu er ekki
að fullu leystru.

Líð ykkar vel
Gísli Þjórnsson

Skáldið sefur.

(andlát Sveinbjörns Sveinbjörnssonar föns kálds)

Skáldið sefur hátt um hinsinsvega
hljóms brast slagboðsnotum þú,
þann og lefjörð, laus við þann og þega
laus við til, en styrk af guddóms þrá.
Þannin sölu leyftir upp til ljóssins,
lefjörð ryður bract til sígu þróssins

Bylgjur óma berast lengra þerra,
bract inn í geimsins helgidóm,
andi skáldsins þinnur starfsvit sterna,
strengir öðlast djúpri og fylli hljóms,
þegurst þar, "O gud þess lands" þann leiftur,
líða í þann heim stekur þóm og veitir.

Bylgjur veiflast, bracta föllum strauma
brótast þann sem lefjörð þinn og óþúf,

Blátt inn í Íslands björtu drauma
eins og þen við þúsund óra hring.
Dattin listin! Vit og mild ei dafni!
Veikin lífo þú að stáldið safni.

María Ragnvaldsdóttir.

Vöggur-visur.

Þyngid ykkar bæn min
og bænir flyktid hljótt,
mamma syngur söngva
og svafis veit og vilt,
ástos englar vaki
við ykkar hvílu í vilt.

Beist þú í blund
að bjarta drauma strönd
yfis hópinu unga
skal eittik signa hönd,
englar ykkar leidi
um alskrydd bloma lönd.

Sofid þú og langi
og safnið nýjum þrótt,
mamma þes fram bænir
og bænir signis hljótt,
ástos englar vaki
og ykkar veitid í vilt,
H. P.

Útvarps fréttir.

Í höfðis þingviss. hafa ummið í sumum
þess drömmvélar. "Omni austan er
hin vestan heidi. Sei 76 þom í
vesturhluta/sýslumar full þom um
150 dagst, og vort Austnata-vest-
óttu þomur í Klakkaflutimann.

Pláttur var í hant, í Þorvaldi 11428
Kindum í 4 þrygnum auk þess 928 Kindum
í þistilfidi. Medal vilt. 30 v. í dlt.
Danleik. góður, 1.199 betri í Kind um í
fama. ds. 18. nov. 1931.

Bókautgáfa í Englandi

Þú þú árið 1920, hefur bókautgáfa
á Engl. farið stöðugt vaxandi og þú ári.
Og þótt þú þess kynna um nú stund þú
hefur bókautg. ekkert minna. Árið 1930
er gefnar út 21,900 bækur, eða til gryn-
ads 8080 bækur á dag. Er það talið
lítt hvern mest. Bóka Rostur í ári, þegar
tillit er tekið um val bóka, þess, þess,
band, og umann frýgang.

Einþennilegur Bandaríki.

Þann 18 des. sál. síðast 8 þúsundis
námsmanna í borginni Þáing í Állna
í háls utomrikkis mála viðhvarna þess
í landi, og gís vdi lögða þad í scríptunda.
Es þess hófð ummít þess vsk. Rom
hófð á, og sló þé i snarpe crusta.
Tella margis, og sordust um fleri.
Tilfrut þat, ad námsm. þótti vdih.
ganpa of langt i samn. umf. við Japan, út
of Mandchúíu deilum.

Sjaldgæfir atburðir.

Í borginni Columburgh. þú þess
haf, þat þat við rýlega ad selja faddist
13 min. eftir lat móður sinnar.
Móðrin þat í gængi eftir gætu i borginni,
þat þú þess óvæstri of spessvagn, fell um
Roll, og botnadi hófð þess.
Kerri þat samfundis Romið í spítala,
og þat gætu læknað í kerri Þess.
Kerri þat þess lifandi, og vel þess.

Sportiskóli.

Sportiskóli (Sorbonne) í París hófð i hóust þann
14. nóv. Þ honum eru 32 þús. manna við nám.
Of þess þess 1/4 útlendingar eða 8 þús.
Af frönskum slúdentunum 1/4 hl eða 8000 konur
Margis slúð. þri Nordstondum þat þat nám
Í Svarta Skóla fellu Samundis Sigfusson í
Ódda mentun sína. Hefi þjóðri þess
Skopar marger kynjósagar um Skóla þess
og oru Samundis þat.

Indlands vaxslýnan.

Þessi x nú um það bil er vera lokit, en þess
þó að minis millilögis samningur hófi sig.
Þó mun það nú ofróðit að Indland sé
sem lítt sambandsríki. Með þögn
England, sem Þjóð Indlands.

Sendingar minnum Indverku veruð
í Englandi með Postum og Rynjum,
og óhrifo þó þeim viðist gata allmikil
mial þjóðermis. nú í dögum.

Þinnu meita eftirleikur oktri Gyndhi.
Hann var kladdur sömu fötum og hann
þó daglega heimo í Indlandi.
Þú í skyllegu ytri kladdu, þessum með
ylik í fötum. Hann lifir meita geitumjólk,
og hefir með sí línu mjólkandi eit frá
Indlandi, og vörðum þinn, x hann spenn
ó ó leiddim, og horja stand x hann gat við
þomist. þó þann líkkan til sögunna.

Stellós vörð midsins, og voru staldri þess
Stellóns Gyndhi. Geitar skinn, stóð -
harkludu í vörð; þó þann þjóðermis þess.
nú stóðmi þess til þomist að skreyta þess
með þess. Allum vit skeri að þess að stunda
geitvæð. Hvat segja stúlkunnar um þess.
Þess að hókus voru ordim geitvæð.

Áskorun.

Litt af þess sem nauðsynlegt
x að þess þess félagsmönnum.
x að þess meðferðina á
þessum í þess þess félagsins.
þess næstum þess vidgjótt
að þess þess sumos þess
þess utlitandi. Þess all þess
í þess bandi, og þess óhrifo að
þess þess þess þess þess
þess, sem ó ammet þess þess
þess þess þess þess þess
með þess og smokut eit þess
þess. Þess get þess þess og
þess skeri af þess þess. Þess x að
þess ni þess þess þess þess.
Hann var þess í þess. Þess x þess
þess að þess þess þess, og ó þess
þess þess þess þess, gegnum mial
þessmálit. Þess þess mial. þess

en hvi x rkk: sum til þess verður
 það betur gert síðis. En ekki
 virst ólæti laust að skora ó morm
 að vonde betur með þess ó búkunum
 en. Þvíð hefur hringað til.

Til Þyrning.

Allis félagsmenn, sum hafa að lani
 gamlar báttur úr þessinu, eru
 bednir að skila þeim til bóka vordis
 fyrir mánudaginn þann 28. des n. R.
 þá verður bóka soppist leikið til allþingar.
 og útklað slóðvet næstu þrjá daga.

— " — " — " —

Uli sögunni "Margrét Jóna" eru tínd
 4 blöð frá bls. 5-14. Hver sem þyrmi
 að sækast einhverjades ó þau x betim
 að skila þeim til bóka vordis.

M.H.G.

Staka.

Þess i þjóðar hjórtast,
 hefiast gróður vatna.
 Loman ljóða brýr og blát
 býð svo gíðar matar.

Bóklist "Viljans"

Djúpidalur. Rom. 19. des. Fös. 20. des.
 Lilli dalei. Rom. 20. des. Fös. 21. des.
 Mimi Akra.
 Stora Akra.

Höskulsetadís. Rom. 28. des. þór. 30. des.
 Midhús. — Rom. 30. des. þór. 31. des.

Þorleifsetadís. Rom. 30. des. þór. 31. des.
 30. — 2. jan.

Grunda-Rot. — 30. — 3. —

Þorleifsetadís. — 2. — 3. —

Mikl. bot. — 3. jan. þór. 5. —

Viðvelli.

Hella. — 8. — 10.

Micstja.

Sölheimar.

Sölheimagrói.

Ulfestadarot.

Ulfestadís. Rom. 14. jan. þór. 15. jan.

Skilist þaðan að Vöglum.

Menn vinsamt. beðnið að láta Viljans
 ganga sem allra greiddast og undir

25.

M.H.G.

